

KANSALAISSPUOLUE

Ulko- ja Eurooppa-poliittinen ohjelma

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkein tehtävä on turvata maamme itsenäisyys ja turvallisuus ja luoda edellytykset kansamme kaikinpuoliselle hyvinvoinnille. Nämä kansalliset etumme meidän tulee sovittaa yhteen kansakuntien yhteisten etujen ja ihanteiden kanssa.

Suomen kohtalot ovat kytkeytyneet erottamattomasti kansainvälisiin tapahtumiin.

Napoleonin sodat 1800-luvun alussa johtivat siihen, että Suomen vuosisatainen valtioyhteys Ruotsiin katkesi ja maamme liitettiin autonomiseksi osaksi Venäjän keisarikuntaa. Tämä antoi vahvan sysäyksen omaehtoiselle Suomen kansallisen kulttuurin, yhteiskuntaelämän ja talouden kehitykselle ja loi pohjaa maamme valtiolliselle itsenäisyydelle.

Ensimmäinen maailmansota ja Venäjän vallankumous avasivat tien Suomen itsenäistymiselle. Toisen maailmansodan yhteydessä Suomen itsenäisyys joutui kovalle koetukselle, mutta se kesti.

Sotien jälkeen Suomi jätettiin Neuvostoliiton vaikutuspiiriin. Taitavalla ulko- ja turvallisuuspolitiikallaan Suomi kykeni vahvistamaan itsenäisyyttään, avaamaan läheiset yhteistyösuhteet myös länsimaiden kanssa ja luomaan itselleen arvostetun puolueettomuuspolitiikan.

Kylmän sodan kauden päättyessä Suomi liittyi Euroopan unioniin ja luopui siten osasta valtiollista itsenäisyyttään. Unionilla on yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, joka täydentää jäsenvaltioiden kansallista politiikkaa. Osallistuminen EU:n yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan saattaa vahingoittaa Suomen etuja, ellemmme ole valppaina sen suunnittelussa ja toimeenpanossa.

Jäsenyys euroalueessa kavensi ratkaisevalla tavalla maamme taloudellista itsenäisyyttä, ja se uhkaa myös jäljellä olevaa valtiollista itsenäisyyttämme.

Euroopan unionin yhteisen kauppapolitiikan kautta Suomi on ollut mukana globalisaatiossa, maailmanlaajuisen vapaakaupan kehittämisessä.

Kehityspolitiikassa toimivalta on jaettu unionin ja jäsenmaiden kesken. Suomen tulee toteuttaa tehokkaasti kansallista kehityspolitiikkaansa ja osallistua aktiivisesti EU:n yhteisen politiikan suunnitteluun ja toimeenpanoon.

Euroopassa ja koko maailmassa on käynnistynyt syväkävä muutos. Ylikansallinen yhdentyminen ja globalisaatio ovat synnyttäneet vaikeita ongelmia. Toisaalta ne ovat siirtäneet valtaa markkinavoimille ja ylikansalliseen päätöksentekoon tavalla, jota kansalaiset eivät voi hyväksyä.

Kansallisvaltioissa ja EU:ssa eliitti on harjoittanut ulko-, turvallisuus- ja kauppapolitiikkaa, jota suuri osa kansalaisista ei hyväksy. Meillä tämä on näkynyt pyrkimyksenä murtaa Suomen sotilaallinen liittoutumattomuus, vaikka kansan laaja enemmistö haluaa säilyttää maamme puolueettomuusaseman. Eurooppa-politiikassa on toteutettu suomalaisten vierastamaa federalistista linjaa. Euroalueeseen Suomi vietiin kansan tahdon ja jopa perustuslain vastaisesti.

On tullut aika palauttaa päätösvaltaa kansallisvaltioille ja vahvistaa kansanvaltaisuutta niiden sisäisessä päätöksenteossa.

Suomen Eurooppa-politiikan suuntaa on muutettava. Maamme tulee yhdistää voimansa niiden jäsenmaiden kanssa, jotka haluavat palauttaa päätösvaltaa jäsenvaltioille ja estää unionia puuttumasta liiaksi jäsenmaiden asioihin.

Suomen tulee vaikuttaa euroalueen hallitukseksi purkamiseksi siten, että kaikki jäsenmaat tai ainakin jotkut niistä ottavat euron rinnalla uudelleen käyttöön kansallisen valuutan. Suomen oma euroero tulee toteuttaa mahdollisimman pian.

Jos Britannian eroaminen Euroopan unionista johtaa siihen, että myös Tanska ja Ruotsi eroavat, Suomen tulee tehdä samoin ja muodostaa yhdessä muiden Pohjoismaiden kanssa Pohjolan yhteisö.

Suomen tulee vaikuttaa siihen, että Euroopan unionista ei kehity sotilasliittoa eikä sotilaallista suurvaltaa. EU:n tulee vahvistaa asemaansa maailman johtavana voimana ihmiskuntapolitiikassa - kehitys-, kaupp-, ympäristö- ja ihmisoikeuspolitiikassa.

EU:n tulee vahvistaa monenkeskistä yhteistyötä sekä alueellisella että maailmanlaajuisella tasolla. Hallitsemattomasta globalisaatiosta on siirryttävä globalisaation hallintaan ja kestävän kehityksen tehokkaaseen edistämiseen erityisesti YK-järjestelmää kehittämällä. YK on syytä palauttaa siihen keskeiseen asemaan Suomen ulkopolitiikassa, mikä sillä oli ennen EU-jäsenyyttä.

Euroopan unioni on tärkeä osa kehittymässä olevaa moninapaista maailmanjärjestystä, jossa nousevat talousmahdit ja niiden väliset liittoutumat haastavat länsimaat sekä taloudellisesti, poliittisesti että sotilaallisesti.

Suomen on omalla politiikallaan rakennettava sopimusvaraista ja normipohjaista kansainvälistä yhteisöä ja sen instituutioita. Suomen tulee pyrkiä vaikuttamaan siihen, että Euroopan Unionin, Yhdysvaltain ja Venäjän kesken päästään etupiiri-, voima- ja pakotepolitiikasta taas rauhanomaiseen rinnakkaineloon ja kaikkia osapuolia hyödyttävään yhteistyöhön.

Suomen tulee selkiinnyttää asemansa sotilaallisesti liittoutumattomana, puolueettomana maana, joka ei uhkaa muiden maiden turvallisuutta. Suomalaisten sotilaiden ei tule osallistua taistelutoimintaan ulkomailla. Suomen ei tule sallia oman alueensa käyttämistä toimintaan, joka uhkasi muiden maiden turvallisuutta.

Suomen tulee ylläpitää tiivistä kahdenvälistä yhteyttä erityisesti naapurimaidensa ja johtavien suurvaltojen kanssa.

Uudessakin Euroopassa Suomen on säilytettävä puolueettomuuspolitiikkansa ydin, sotilaallinen liittoutumattomuus ja itsenäinen uskottava puolustus. Maamme tulee edistää vakautta ja turvallisuutta lähialueillamme, Euroopassa ja koko maailmassa. Kehittäessään kauppaa ja taloudellista yhteistyötä muiden maiden kanssa Suomen tulee hyödyntää arvostettua asemaansa puolueettomana Pohjoismana.